LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

N U T A R I M A S
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS 1997 M. LIEPOS 24 D. NUTARIMO NR. 799 „DĖL PRIVAČIŲ MIŠKŲ TVARKYMO IR NAUDOJIMO NUOSTATŲ PATVIRTINIMO“ PAKEITIMO

2004 m. gegužės 26 d. Nr. 632
Vilnius

Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Pakeisti Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1997 m. liepos 24 d. nutarimą Nr. 799 „Dėl Privačių miškų tvarkymo ir naudojimo nuostatų patvirtinimo“ (Žin., 1997, Nr. 71-1808; 2001, Nr. 63-2287) ir išdėstyti jį nauja redakcija:

„LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS
DĖL PRIVAČIŲ MIŠKŲ TVARKYMO IR NAUDOJIMO NUOSTATŲ PATVIRTINIMO

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos miškų įstatymo (Žin., 1994, Nr. 96-1872; 2001, Nr. 35-1161) 10 straipsnio 1 dalimi, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Patvirtinti Privačių miškų tvarkymo ir naudojimo nuostatus (pridedama).“.

MINISTRAS PIRMININKAS ALGIRDAS BRAZAUSKAS

APLINKOS MINISTRAS ARŪNAS KUNDROTAS

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos Vyriausybės
1997 m. liepos 24 d. nutarimu Nr. 799
(Lietuvos Respublikos Vyriausybės
2004 m. gegužės 26 d. nutarimo Nr. 632
redakcija)

PRIVAČIŲ MIŠKŲ TVARKYMO IR NAUDOJIMO NUOSTATAI

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Privačių miškų tvarkymo ir naudojimo nuostatai (toliau vadinama – šie Nuostatai) reglamentuoja privačių miškų tvarkymą, šių miškų naudojimą, atkūrimą, apsaugą, miškotvarkos projektų rengimą, taip pat nustato privačių miškų savininkų teises ir pareigas tvarkant, prižiūrint ir naudojant privačius miškus.

2. Privačiu mišku laikomas miškas, nuosavybės teise priklausantis privačių miškų savininkams (fiziniams bei juridiniams asmenims ir užsienio valstybėse įsteigtoms organizacijoms, neturinčioms juridinio asmens statuso, tačiau turinčioms civilinį teisnumą pagal tų valstybių įstatymus, įstatymų nustatyta tvarka įgijusiems nuosavybės teisę į miškus).

Kitos sąvokos šiuose Nuostatuose suprantamos taip, kaip apibrėžta Lietuvos Respublikos miškų įstatyme (Žin., 1994, Nr. 96-1872; 2001, Nr. 35-1161) ir kituose teisės aktuose, reglamentuojančiuose miškų atkūrimą, apsaugą, tvarkymą ir naudojimą.

3. Privačių miškų savininkams konsultuoti ir mokyti, privačių miškų savininkų organizacinėms struktūroms kurtis numatomos lėšos iš Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto specialiosios Bendrųjų miškų ūkio reikmių finansavimo programos, kurios sąmatą pagal priemones tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

4. Miškų urėdijos gali teikti privačių miškų savininkams mokamas paslaugas, susijusias su miškų naudojimu, atkūrimu, apsauga ir įveisimu.

5. Privačių miškų savininkus Lietuvos Respublikos miškų įstatymo ir šių Nuostatų reglamentuojamais klausimais nemokamai konsultuoja regionų aplinkos apsaugos departamentų pareigūnai.

6. Fiziniai asmenys turi teisę laisvai lankytis privačiuose miškuose, išskyrus specialios paskirties objektų (pasienio zona ir kita) miškus ir miškus, kuriuose tai riboja kiti įstatymai, rinkti juose vaistažoles ir vaistinę žaliavą, išskyrus augalus tų rūšių, kurių sąrašą tvirtina Aplinkos ministerija, skinti vaisius, riešutauti, uogauti ir grybauti, laikydamiesi Lietuvos Respublikos miškų įstatymo, Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos įstatymo (Žin., 1992, Nr. 5-75), kitų įstatymų ir teisės aktų reikalavimų.

7. Dėl svarbių priežasčių (didelis miško gaisrų pavojus, miško kirtimai, specializuoto ūkio plotai, saugomi objektai, būtinumas išsaugoti miško išteklius, miško verslai ir panašiai) savivaldybių vykdomosios institucijos miškų urėdijų ir valstybinių parkų direkcijų ar miško savininkų teikimu gali uždrausti ar apriboti asmenų lankymąsi miške ir vaistažolių, grybų, uogų, kitų miško išteklių naudojimą. Uždraustų ar apribotų lankyti miškų ribas rodo miško valdytojo, savininko ar naudotojo pastatyti informaciniai ženklai.

II. PRIVAČIŲ MIŠKŲ TVARKYMAS IR MIŠKOTVARKOS PROJEKTAI

8. Miškas tvarkomas, naudojamas ir atkuriamas pagal miškotvarkos projektus. Vidinės miškotvarkos projektai (toliau vadinama – miškotvarkos projektai) sudaromi visoms privačioms miško valdoms. Privalomos vykdyti miškotvarkos projekto dalys yra šios: pagrindinių kirtimų dešimtmečio norma (ją viršyti draudžiama), miško atkūrimas ir aplinkosaugos reikalavimai.

9. Miškotvarkos projektai rengiami, derinami ir tvirtinami laikantis Valstybinės miškų inventorizacijos, valstybinės miškų apskaitos, miškotvarkos projektų rengimo, derinimo ir

tvirtinimo, miškotvarkos duomenų centralizuoto kaupimo, tvarkymo ir pateikimo miškų savininkams bei valdytojams tvarkos, patvirtintos aplinkos ministro 2001 m. liepos 2 d. įsakymu Nr. 352 (Žin., 2001, Nr. 63-2301).

10. Vykdant valstybinę miškų inventorizaciją, inventorizuojami ir apskaitomi privatūs miškai. Valstybinė miškų inventorizacija atliekama, taip pat inventorizacijos ir apskaitos duomenys privačių miškų savininkams teikiami nemokamai laikantis Valstybinės miškų inventorizacijos, valstybinės miškų apskaitos, miškotvarkos projektų rengimo, derinimo ir tvirtinimo, miškotvarkos duomenų centralizuoto kaupimo, tvarkymo ir pateikimo miškų savininkams bei valdytojams tvarkos, patvirtintos aplinkos ministro 2001 m. liepos 2 d. įsakymu Nr. 352.

11. Miškotvarkos projektus įgyvendina privačių miškų savininkai arba kiti fiziniai ir juridiniai asmenys sutartiniais pagrindais.

12. Miškų ūkio organizavimo tvarką privačiuose miškuose, kuriems miškotvarkos projektai dar neparengti, ir tuose miškuose, kurių grąžinimas savininkams, vykdant žemės reformą, galutinai teisiškai neįformintas, nustato Miško kirtimo privačiose valdose, kai nėra bendrojo ar privačios valdos miškotvarkos projekto, tvarka, patvirtinta aplinkos ministro 2002 m. kovo 18 d. įsakymu Nr. 119 (Žin., 2002, Nr. 31-1174), ir Privatizuojamų miškų kirtimo tvarka, patvirtinta aplinkos ministro 2002 m. balandžio 30 d. įsakymu Nr. 219 (Žin., 2002, Nr. 49-1909).

13. Jeigu miškotvarkos projekto nėra, pagrindiniai kirtimai privačiose valdose draudžiami, išskyrus:

13.1. III-IV miškų grupių miškuose inventorizuotų grynųjų baltalksnynų, drebulynų-gluosnynų ir blindynų plynus ar neplynus kirtimus;

13.2. III-IV miškų grupių miškų mišriuose medynuose baltalksnių, drebulių, gluosnių ir blindžių iškirtimą neplynais kirtimais;

13.3. plynus sanitarinius kirtimus;

13.4. kirtimus iš pribręstančių medynų šių Nuostatų 18 punkte nurodytoms reikmėms.

14. Privatūs miškai miškų grupėms priskiriami pagal Miškų priskyrimo miškų grupėms tvarką ir Miškų priskyrimo miškų grupėms normatyvus, patvirtintus Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. rugsėjo 26 d. nutarimu Nr. 1171 (Žin., 2001, Nr. 84-2931).

15. Projektuojant kirtimus tam tikrų miškų grupių miškuose, privaloma atsižvelgti į šiuos reikalavimus:

15.1. II A miškų grupės ekosistemų apsaugos ir II B miškų grupės rekreaciniuose miškuose blogos sanitarinės būklės, stichinių ar biotinių veiksnių pažeisti medynai kertami neplynais arba plynais sanitariniais kirtimais. Gamtinę brandą pasiekę medynai gali būti kertami pagrindiniais neplynais kirtimais. II B miškų grupės rekreaciniuose miškuose leidžiami visų rūšių ugdymo, sanitariniai ir kraštovaizdžio formavimo kirtimai.

15.2. III miškų grupės miškuose leidžiami neplyni ir nedidelio ploto (iki 5 hektarų) plyni pagrindiniai, ugdymo ir sanitariniai kirtimai. Kai gretimose miško valdose plynų pagrindinių kirtimų biržės susisiekia, bendras jų plotas negali būti didesnis kaip 5 hektarai.

15.3. IV miškų grupės miškuose leidžiami visi kirtimai. Leidžiamas plynų pagrindinių kirtimų vienos biržės plotas – ne daugiau kaip 8 hektarai. Kai plynų kirtimų biržės susisiekia, bendras jų plotas negali būti didesnis kaip 8 hektarai.

15.4. Privačių miškų savininkai II B, III ir IV miškų grupių miškuose gali įrengti poilsio aikšteles su miško baldais, rekreacinius ir pažintinius takus, atlikti kraštovaizdžio formavimo kirtimus ir kitas priemones, numatytas miškotvarkos projektuose, jeigu tai neprieštarauja saugomų teritorijų planavimo dokumentams, nuostatams ar veiklos juose reglamentams.

16. Pagrindinių kirtimų dešimtmečio norma nustatoma atsižvelgiant į medynų kirtimų amžių, kirtimo būdą, leistiną biržių plotą, šliejimo laiką, medynų būklę, gretimas miško valdas ir vadovaujantis Pagrindinių miško kirtimų normos nustatymo metodika, patvirtinta aplinkos ministro 2002 m. gruodžio 31 d. įsakymu Nr. 686 (Žin., 2003, Nr. 4-160). Privačių miškų savininkai, turintys daugiau kaip 500 hektarų miško, privalo neviršyti metinės pagrindinių miško kirtimų normos. Kiti privačių miškų savininkai, nepažeisdami miško kirtimo taisyklių, gali nukrypti nuo metinės miško kirtimų normos, bet privalo laikytis dešimtmečio miško kirtimų normos. Pagal

nustatytą dešimtmečio kirtimo normą medynai gali būti kertami kasmet po dešimtadalį šios normos, arba turi būti laikomasi šių reikalavimų:

16.1. Jeigu dešimtmečio kirtimo normos plotas neviršija 3 hektarų, medynai gali būti kertami per kelis kartus arba iš karto.

16.2. Jeigu dešimtmečio kirtimo norma yra 3,1-6 hektarai, turi būti kertama ne mažiau kaip per 2 kartus, per pirmuosius 5 metus iškertant ne daugiau kaip 3 hektarus miško.

16.3. Jeigu dešimtmečio kirtimo norma yra 6,1-10 hektarų, turi būti kertama ne mažiau kaip per 3 kartus.

16.4. Jeigu dešimtmečio kirtimo norma yra 10,1 ir daugiau hektarų, turi būti kertama ne mažiau kaip per 4 kartus.

16.5. Šių Nuostatų 16.3 ir 16.4 punktuose numatytais atvejais per pirmuosius 5 metus turi būti iškertama ne daugiau kaip pusė dešimtmečio kirtimo normos.

17. Minimalus medynų pagrindinių kirtimų ir gamtinės brandos amžius visuose miškuose nustatytas Pagrindinių miško kirtimų taisyklėse, patvirtintose aplinkos ministro 1999 m. kovo 5 d. įsakymu Nr. 73 (Žin., 1999, Nr. 29-844; 2004, Nr. 10-284).

18. Privačiuose III-IV miškų grupės miškuose, kuriuose nėra brandžių ir perbrendusių medynų, miškų savininkams, remontuojantiems, rekonstruojantiems jiems nuosavybės teise priklausančius pastatus ir statantiems pastatus pagal jų užsakymu parengtus ir pateiktus statybos projektus ir statybos leidimus, kai tokie leidimai privalomi, laikantis Privačiuose miškuose pribręstančių medynų ir brandžių bei perbrendusių medžių nebrandžiuose medynuose pagrindinių kirtimų tvarkos, patvirtintos aplinkos ministro 2002 m. kovo 18 d. įsakymu Nr. 118 (Žin., 2002, Nr. 31-1173), gali būti leidžiami pribręstančių medynų pagrindiniai (plyni ir neplyni) kirtimai (pušų, uosių minimali amžiaus riba – 81 metai, eglių – 61 metai, beržų, juodalksnių – 51 metai), iškertant miško valdoje plyną biržę, kurios bendras plotas – iki 0,5 hektaro. Taip pat gali būti leidžiami ta pačia tvarka rinktiniai pagrindiniai kirtimai, iškertant brandžius ir perbrendusius medžius nebrandžiuose medynuose, o jeigu jų nėra, – nebrandžius medžius pribręstančiuose medynuose. Šiuo atveju medyno skalsumas negali likti mažesnis kaip 0,5.

III. PRIVAČIŲ MIŠKŲ NAUDOJIMAS IR ATKŪRIMAS

19. Leidimus kirsti mišką privačių miškų savininkams išduoda regionų aplinkos apsaugos departamentai, laikydamiesi Leidimų kirsti mišką išdavimo tvarkos, patvirtintos aplinkos ministro 2001 m. gruodžio 18 d. įsakymu Nr. 605 (Žin., 2001, Nr. 111-4054; 2002, Nr. 16-630).

20. Leidimai kirsti mišką privalomi visiems kirtimams, išskyrus:

20.1. šviesinimo ir valymo kirtimus;

20.2. rinktinius sanitarinius kirtimus, kai iškertami tik sausuoliai ir vėjavartos;

21. Šių Nuostatų 20.1 ir 20.2 punktuose numatytais atvejais kirstinus medžius gali atrinkti pats miško savininkas, tačiau atliekant šviesinimo ir valymo kirtimus negali būti iškertami perspektyvūs pagrindinių rūšių medžiai, o medynų skalsumas negali likti mažesnis kaip 0,6.

22. Piliečiams, susigrąžinusiems mišką, jį valdantiems, naudojantiems ir juo disponuojantiems bendrosios nuosavybės teise, leidimas kirsti mišką išduodamas vienas visiems bendraturčiams arba vienam bendraturčiui visų bendraturčių sutikimu.

23. Fiziniai ir juridiniai asmenys, kertantys privatų mišką, privalo turėti darbo vietoje leidimą kirsti mišką (kopiją), jeigu tiems kirtimams vykdyti tokie leidimai privalomi.

24. Atriboti plyno kirtimo biržes, atrinkti ir paženklinti 16 centimetrų ir storesnius medžius, skirtus pagrindinių kirtimų neplyniems kirtimams, taip pat ugdymo ir sanitariniams kirtimams gali valstybiniai miškų pareigūnai ir kiti asmenys, turintys teisę vykdyti šiuos darbus, pagal Asmeninių žymeklių kirstiniems medžiams ženklinti išdavimo, registravimo, gamybos ir naudojimo tvarką, patvirtintą aplinkos ministro 2002 m. vasario 11 d. įsakymu Nr. 55 (Žin., 2002, Nr. 20-781).

25. Privačių miškų savininkai, transportuodami medieną, privalo turėti medienos gabenimo dokumentus, užpildytus laikantis Apvaliosios medienos, pagamintos privačiuose miškuose,

gabenimo tvarkos, patvirtintos aplinkos ministro 2001 m. rugsėjo 7 d. įsakymu Nr. 448 (Žin., 2001, Nr. 80-2798).

26. Leidimas kirsti mišką netenka galios, kai miško savininkas, kuriam išduotas leidimas kirsti mišką, miršta, pasibaigia leidimo kirsti mišką galiojimo laikas arba kai pagal Leidimų kirsti mišką išdavimo tvarką, patvirtintą aplinkos ministro 2001 m. gruodžio 18 d. įsakymu Nr. 605, leidimas kirsti mišką pripažįstamas negaliojančiu.

27. Privatus miškas medžioklei naudojamas Lietuvos Respublikos medžioklės įstatymo (Žin., 2002, Nr. 65-2634) ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

28. Privačių miškų savininkai gali ganyti gyvulius savo miškuose, išskyrus kirtavietes ir jaunuolynus iki 20 metų.

Kirtavietėse ir degavietėse miškas turi būti atkuriamas laikantis Miško atkūrimo ir įveisimo nuostatų, patvirtintų aplinkos ministro 2003 m. gruodžio 18 d. įsakymu Nr. 659 (Žin., 2004, Nr. 39-1280). Miško atkūrimas ir įveisimas taip pat apima medynų rekonstravimą, želdinių ir žėlinių papildymą, priežiūrą ir apsaugą, kol susiformuoja jaunuolynas.

29. Miškas ne miško žemėje įveisiamas laikantis Miško įveisimo ne miško žemėje taisyklių, patvirtintų žemės ūkio ministro ir aplinkos ministro 2004 m. kovo 29 d. įsakymu Nr. 3D-130/D1-144 (Žin., 2004, Nr. 55-1918).

IV. PRIVAČIŲ MIŠKŲ SAVININKŲ PAREIGOS

30. Privataus miško savininkas privalo laikytis Lietuvos Respublikos miškų įstatymo, Lietuvos Respublikos žemės įstatymo (Žin., 1994, Nr. 34-620; 2004, Nr. 28-868), Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymo (Žin., 1993, Nr. 63-1188; 2001, Nr. 108-3902), kitų Lietuvos Respublikos įstatymų ir teisės aktų bei šių Nuostatų reikalavimų.

31. Privataus miško savininkas privalo:

31.1. saugoti mišką nuo gaisrų, kenkėjų ir ligų, neteisėto kirtimo, miško naudojimo tvarkos pažeidimų ir kitų veiksmų, darančių žalą miškui ir aplinkai;

31.2. laikytis teisės aktais patvirtintų miškų priešgaisrinės apsaugos reikalavimų, savo lėšomis įgyvendinti profilaktines priešgaisrines priemones (įrengti priešgaisrines juostas ir laužavietes, valyti užšlemštą mišką ir kita), stichinių nelaimių miškuose atvejais vykdyti Aplinkos ministerijos nustatytas specialias apsaugos ir nelaimių padarinių šalinimo priemones;

31.3. laikytis teisės aktais patvirtintų miško sanitarinės apsaugos reikalavimų, Miško sanitarinės apsaugos taisyklėse, patvirtintose aplinkos ministro 2004 m. kovo 26 d. įsakymu Nr. D1-141 (Žin., 2004, Nr. 55-1917), nustatytais terminais išvežti arba tinkamai apsaugoti nuo kenkėjų miške paliekamą spygliuočių medieną, informuoti valstybinius miškų pareigūnus apie atsiradusius miško kenkėjų ir ligų židinius;

31.4. želdintinas kirtavietes ir degavietes dirbtiniu būdu atkurti ne vėliau kaip per 3 metus, o paliekant žėlimui – ne vėliau kaip per 4 metus; žuvusius želdinius ir žėlinius atkurti ne vėliau kaip per 2 metus;

31.5. atlikti miško naudojimo, atkūrimo ir priežiūros darbus tais būdais ir priemonėmis, kurie turi mažiausią neigiamą poveikį aplinkai, išsaugo dirvožemio našumą ir biologinę įvairovę;

31.6. laikytis privalomų vykdyti miškotvarkos projekto dalių;

31.7. miško želdinių ir žėlinių priežiūros ir apsaugos darbus, šviesinimo ir valymo kirtimus atlikti laikydamasis Miško atkūrimo ir įveisimo nuostatuose, patvirtintuose aplinkos ministro 2003 m. gruodžio 18 d. įsakymu Nr. 659, ir Miško ugdymo kirtimų taisyklėse, patvirtintose aplinkos ministro 2003 m. gruodžio 19 d. įsakymu Nr. 669 (Žin., 2004, Nr. 25-778), nustatytų terminų;

31.8. užtikrinti riboženklių priežiūrą, ribinių linijų prakirtimą ir atnaujinimą;

31.9. netrukdyti fiziniams asmenims laisvai lankytis privačiuose miškuose, išskyrus šių Nuostatų 7 punkte nustatytus atvejus, specialios paskirties objektų (pasienio zona ir kita) miškus ir miškus, kuriuose tai riboja kiti įstatymai;

31.10. aplinkos ministro 2001 m. rugsėjo 28 d. įsakymu Nr. 488 „Dėl miško savininkų statistinės ataskaitos apie privataus miško tvarkymą ir naudojimą teikimo“ (Žin., 2001, Nr. 88-

3101) nustatyta tvarka pateikti informaciją ir statistikos duomenis apie miškų ūkio veiklą savo valdose.

V. PRIVAČIŲ MIŠKŲ SAVININKŲ TEISĖS

32. Privataus miško savininkas turi teisę:

32.1. valdyti, naudoti miško valdą ir disponuoti ja Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (Žin., 2000, Nr. 74-2262), Lietuvos Respublikos žemės įstatymo, Lietuvos Respublikos saugomų teritorijų įstatymo, kitų Lietuvos Respublikos įstatymų ir teisės aktų nustatyta tvarka;

32.2. pagal tarpusavio susitarimą parduoti ar kitaip leisti naudoti nenukirstą mišką fiziniams ir juridiniams asmenims, jeigu yra leidimas kirsti mišką arba vykdomi kirtimai, kuriems leidimo nereikia;

32.3. regiono aplinkos apsaugos departamentui nepagrįstai atsisakius išduoti leidimą kirsti mišką, apskųsti jo sprendimą Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka;

32.4. privačioje žemėje įveisti miškus ir paversti juos kitomis naudmenomis teisės aktų nustatyta tvarka;

32.5. nemokamai gauti iš regionų aplinkos apsaugos departamentų pareigūnų konsultaciją miškų ūkio tvarkymo klausimais;

32.6. gauti kompensacijas (kurių apskaičiavimo ir išmokėjimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė) dėl ūkinės veiklos ribojimo, kai steigiama nauja saugoma teritorija, keičiamas esamos saugomos teritorijos statusas arba nustatyti veiklos apribojimai realiai sumažina gaunamą naudą arba uždraudžia anksčiau vykdytą veiklą;

32.7. Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka jungtis į asociacijas, kooperatyvus, steigti įmones ir organizacijas, kurti tikslinius fondus, kitaip kaupti lėšas miško ūkinei veiklai plėtoti;

32.8. dalyvauti kartu su privačių miškų būklės, naudojimo, atkūrimo ir apsaugos valstybinę kontrolę atliekančiais pareigūnais, kai tikrinama jo miško valda.

VI. PRIVAČIŲ MIŠKŲ BŪKLĖS, NAUDOJIMO, ATKŪRIMO IR APSAUGOS VALSTYBINĖ KONTROLĖ

33. Privačių miškų būklės, naudojimo, atkūrimo ir apsaugos valstybinę kontrolę atlieka regionų aplinkos apsaugos departamentai, taip pat pagal savo kompetenciją – apskričių viršininkai.

34. Atliekant miškų būklės, naudojimo, atkūrimo ir apsaugos valstybinę kontrolę, tikrinama:

34.1. nustatytosios pagrindinių miško kirtimų normos laikymasis, kirtimo būdų ir biržių išdėstymo atitiktis miškotvarkos projektui;

34.2. kirstinų medžių atrinkimo ir iškirtimo teisingumas;

34.3. leidime kirsti mišką nurodytų sąlygų laikymasis, kirtaviečių išvalymas;

34.4. sanitarinė miškų būklė;

34.5. želdintinų kirtaviečių ir degaviečių atkūrimas augavietę atitinkančiomis medžių rūšimis, atkūrimo termino laikymasis, šių darbų kokybė;

34.6. priešgaisrinė miškų apsauga;

34.7. nurodytų žemės nuosavybės dokumente ir miškotvarkos projekte specialiųjų žemės ir miško naudojimo sąlygų, taip pat kitų aplinkosaugos reikalavimų laikymasis;

34.8. privačių miškų savininkų laikymasis įstatymuose ir kituose teisės aktuose, reglamentuojančiuose aplinkos apsaugą ir gamtos išteklių naudojimą, nustatytų reikalavimų.

35. Privačių miškų būklės, naudojimo, atkūrimo ir apsaugos valstybinė kontrolė atliekama Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos valstybinės kontrolės įstatymo (Žin., 2002, Nr. 72-3017) nustatyta tvarka.

VII. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

36. Fiziniai ir juridiniai asmenys, pažeidę šiuos Nuostatus, atsako Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

_____